

[Ministeren for offentlige arbejder]

Ministeriet for offentlige arbejder agter i løbet af foråret at udsende en rapport om anvendelse af salt til vintervedligeholdelsen af vejnettet. Rapporten udarbejdes af en projektgruppe nedsat i sommeren 1977 med repræsentanter for miljøministeriet, ministeriet for offentlige arbejder, de kommunale organisationer og Københavns og Frederiksberg kommuner. Rapporten vil bl. a. indeholde oplysninger om saltningens omfang og de hermed forbundne omkostninger, saltningens indflydelse på færdselssikkerheden, vejenes fremkommelighed, køretøjers korrosion, vejbelægninger og broer, saltningens miljømæssige konsekvenser samt et forsøg på en samfundsøkonomisk vurdering af alle disse faktorer.

Den vil således indeholde svar på de stillede spørgsmål.

Bortfaldet spørgsmål:**Første næstformand (Erlendsson):**

Som før meddelt er spørgsmål nr. 452, der var stillet af hr. Freddy Madsen til indenrigsministeren, taget tilbage af spørgeren. Spørgsmålet, der dermed er bortfaldet, var sålydende:

Til indenrigsministeren (9/1 79) af:

Freddy Madsen (DKP):

»Hvorfor har ministeren ladet serumintuttet overtræde miljø- og levnedsmiddellovgivningen ved årligt at lade 820 tons sygdomsinficeret affald transportere i papirsække og containere gennem København til en forbrændingsanstalt?«
(Spm. nr. 452).

Begrundelse.

Statens Serumintitut producerer årligt ca. 1.200 tons sygdomsinficeret affald. Heraf transporteres ca. 820 tons i papirssække og containere gennem en tætbeholdt by, København, til en forbrændingsanstalt. Ved en trafikulykke vil det smittefarlige affald medføre sygdomspestidemi, og der er mange flere muligheder for smittespredning, netop fordi sikkerhedsbestemmelserne ikke er blevet overholdt.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov for Grønland om pant.

(Lovforslag nr. L 115. Fremsat 14/12 78. Første behandling 11/1 79. Betænkning 17/1 79).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Erlendsson):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om påligning af indkomst- og formueskat til staten (ligningsloven). (Forhøjelse af grænsen for bidrag til § 8 A-foreninger og -institutioner) [af Arne Bjerregaard (KrF) m. fl.].
(Lovforslag nr. L 90. Fremsat 29/11 78).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Efter forslaget skal overgrænsen for fradragsberettigede gaver til de særligt godkendte foreninger m. v. med almenvælgørende og almenyttige formål forhøjes fra de nugældende 1.000 kr. til 3.000 kr. Enslydende for-

[Ministeren for skatter og afgifter]

slag har tidligere været til behandling her i tinget, senest den 31. januar 1978.

Selv om man kunne mene, at forslaget kan have rimeligheden for sig og i øvrigt kun vil få begrænsede provenumæssige konsekvenser, må jeg dog mene, at tiden ikke er inde til at forøge de eksisterende fradragsmuligheder.

Møller Andersen (S):

Socialdemokratiet ønsker ikke at forøge allerede bestående fradrag på selvangivelsen, ligesom vi heller ikke ønsker nye indført. Da det forslag, som kristeligt folkeparti har stillet, går ud på at forøge et af de bestående selvangivelsesfradrag, kan vi ikke støtte forslaget.

Glistrup (FP):

Det er et dejligt forslag, kristeligt folkeparti har fremsat. Det går nemlig ud på, at vi skal have indkomstskatten sat noget ned, og enhver ting, der tjener til, at vi kan få denne forbigående indkomstskat, som er skurken i så at sige enhver samfundsøkonomisk sammenhæng i Danmark, reduceret, er dejlig. Det er sådan, at vi har is i meteorologisk forstand i ganske korte perioder med års mellemrum, men indkomstskatten ligger alle årets 12 måneder som en indlandsis og ødelægger initiativ, social fremgang og fornuftig udvikling i Danmark.

Men desværre er virkelighedens verden jo den, at vi ikke kan afskaffe indkomstskatten fra i dag til i morgen. Når vi derfor er nødt til at tage indkomstskattens afskaffelse i flere omgange, så er vi i fremskridtspartiet ikke enige med kristeligt folkeparti i, at det ligefrem er et af de bedre første skridt at tage at forhøje grænsen i ligningslovens § 8 A fra 1.000 kr. til 3.000 kr. Vi mener faktisk, at af de muligheder, der er for at komme denne onde og djævelske indkomstskat til livs, så den bliver endeligt og definitivt dræbt, er det ikke den vej, man skal gå. Man skal bruge andre metoder, andre fremgangsmåder, og først og fremmest, når man har nogle midler til rådighed, se at presse den almindelige skattefrie bundgrænse i vejret. Så får folk jo bedre råd til at give midler, f. eks. til § 8 A-foreningerne eller til andre formål.

Lad folk da selv om, hvad de vil give til, for § 8 A har den ulempe, at det kun gælder

dem, der bliver autoriserede af skatteministeren, og som skatteministerens nådes sol skinner på. Jeg ved godt, at der er mange, der står i skatteministerens forværelse og gerne vil have lov til at få skattefrie bidrag. Det vil jeg da også gerne, så jeg kan godt melde mig som en, der kan laves indsamling til og få tilskud over § 8 A.

Selv om det efterhånden ser ud som en fuldstændig Kraks Vejviser, når man læser skatteministerens bekendtgørelse i relation til § 8 A om, hvem der har tilskudsrettighederne, har det selvfølgelig vilkårlighedens præg. De, der opfører sig sødt og pænt, ja de kan få tilskud, og de, som ministeren ikke kan lide, ja de kan ikke få tilskud. Det er faktisk en dårlig lov og en dårlig lov at udbygge.

Det er jo således, at sidst ministeren var minister for skatteområdet, da kom det parti, som dengang nok var noget stækket, men dog stadig det største parti her i salen, og fremsatte forslag om, at man skulle omdanne dette fradrag til ikke at være et fradrag i indkomsten, men i stedet for et fradrag i skatten. Det var i september 1974. Da så partiet begyndte at genvinde nogle af sine kræfter, udtalte dets daværende skatteminister her i marts måned, at det var partiets, socialdemokratiets, mening, at man totalt skulle fjerne § 8 A.

Når vi nu diskuterer § 8 A og der altså ligger en regeringserklæring fra marts måned i år gående ud på, at det er regeringens agt hurtigst muligt at få § 8 A ryddet fuldstændig af vejen, altså de 1.000 kr. reduceret til 0 kr., så ville det måske være passende, om skatteministeren kom på talerstolen endnu en gang her i dag og fortalte, om statsministerens regering – det er jo den samme statsminister, vi har – stadig væk mener det samme, som man mente i marts måned i år, nemlig at § 8 A totalt skal ophæves. Hvis man gør det, så er der selvfølgelig endnu mindre grundlag for at tage nogen dybtgående drøftelse af, om grænsen skal være 1.000, 2.000, 3.000 eller 3 mia kr. inden for den lovbestemmelse. Derfor vil jeg gerne spørge ministeren, hvorvidt den siddende regering stadig mener det samme nu, som regeringen mente for 10 måneder siden på dette område.

Som man vil kunne forstå, vil vi i fremskridtspartiet, så længe vi har en rest af indkomstskat på andre mennesker, ikke mene, at dette er stedet at begynde at afvikle ind-

[Glistrup]

komstskatten på, og derfor er det ret lavt prioriteret, at vi stemmer ja til kristeligt folkepartis forslag. Det bliver formentlig ikke i indeværende samling, vi kommer så langt hen til at udrydde indkomstskatten. Derfor kan kristeligt folkeparti indrullere os blandt dem, man ikke skal takke, når man nu får ordet til slut for at takke de ordførere, der har givet tilslutning til forslaget.

Jeppe Kristensen (V):

Det foreliggende forslag har vi jo set nogle gange her, i 1977 og i 1978, og ved disse behandlinger har vi fra venstres side støttet forslaget og ment, at det var rimeligt, at man gik ind i en forhandling om en forøgelse af beløbet. Det har vi gjort, fordi vi har mange eksempler på, at midlerne er blevet anvendt på områder, hvor det havde været vanskeligt at opretholde et arbejde, som vi mente burde opretholdes. Vi har jo også set, at der er vokset en række idrætshaller op til gavn for ungdommen ved hjælp af denne lovbestemmelse.

Jeg vil imidlertid i dag sige, at vi mener fra venstres side, at vi skal forblive ved de 1.000 kr. og udnytte den regel, som vi har her, bedst muligt, og vente med en forhøjelse på dette område, indtil vi får løst nogle af de store økonomiske opgaver, vi har i samfundet Danmark.

Kallesøe (KF):

Det konservative folkeparti er velvilligt indstillet over for dette forslag. Vi mener sådant set, at beløbet på de 1.000 kr. er for beskeden, og at det foreslåede beløb på 3.000 kr. er rimeligt.

Der er jo tale om gaver til en række kirkelige, religiøse, sygdomsbekæmpende, kulturelle, sociale, idrætslige, humanitære og uddannelsesmæssige foreninger. Der er tale om en række organisationer, der på mange punkter har udført et pionerarbejde, ofte endda et pionerarbejde, hvor offentlige institutioner har kunnet nyde godt af resultaterne af dette arbejde.

Jeg synes også, at man må understrege, at der ikke er tale om, at andre kommer til at betale mere i skat som følge af disse fradrag, fordi pengene jo hovedsagelig bruges til opgaver, der letter det offentliges forpligtelser.

Det private initiativ har sandelig svære kår nok i forvejen, så jeg synes, det er udmærket,

at dette forslag gennemføres, og vi vil vise forslaget vores ubetingede velvilje, også fordi der er ikke meget provenu i det.

Bent Olsen (CD):

Forslaget er, som det tidligere er nævnt, en genfremsættelse. Det blev sidst behandlet i 1978. Ved denne lejlighed udtrykte CDs ordfører, hr. Bollmann, at CD var positivt indstillet over for forslaget, og denne indstilling har ikke ændret sig, siden forslaget blev fremsat sidste gang. Da man behandlede forslaget sidste gang, gik en lang række indvendinger i øvrigt på, at man nu snart skulle diskutere en fradragsreform, og at det derfor var u hensigtsmæssigt at forhøje de gældende fradrag. Dette argument holder ikke mere, efter at den nye skatteminister har afskrevet en fradragsreform.

CD finder fortsat, at så længe formålene er de rigtige, må denne form for fradrag bevares, og en regulering fra de 1.000 kr. i 1960 til de 3.000 kr. i 1979 kan ikke siges at være urimelig. Derfor skal jeg endnu en gang på CDs vegne tilsige vor fulde støtte til forslaget.

Kaj Hansen (DKP):

Kommunisterne har ingen sympati for dette forslag.

Vi fik den 3. februar 1978 en stor fortegnelse over de foreninger, som kunne nyde godt af disse tilskud, som ikke blev beskattet. I almindelighed kan man se ud af denne liste, at hvis der forekommer en eller anden religiøs islæt i en sådan forening, så går det glat igennem. Derudover er det meget interessant at se, hvem der efterhånden er kommet i betragtning. Jeg skal nøjes med en smagsprøve: Automobilbranchens Uddannelsesfond, Civilforsvarsforbundet, Fællesrådet for Sydafrika, Foreningen af Kvindelige Marinere, forskellige hjemmeværnsdistrikter, Moralsk Oprustning og Europabevægelsen i Danmark. Så vidt mig bekendt har Folkebevægelsen mod EF også anmodet om at blive taget i betragtning, men det er afslået. Heraf kan man se, at hele denne ordning også har politisk slagside.

Så er der endelig det ved det, at kommunisterne som bekendt er tilhængere af at fjerne alle de fradrag, vi i øvrigt har i vores skatte-lovgivning, og man kunne faktisk begynde

[Kaj Hansen]

her, fordi den måde, det administreres på, er ikke korrekt, den er ikke politisk uangribelig. Derfor kan jeg bebude, at vi i stedet for at støtte dette forslag vil stille forslag om, at denne lovbestemmelse ophæves.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det har allerede været antydet, at det ikke er det store område, vi beskæftiger os med her. I den redegørelse, vi i sin tid fik fra indkomstskatteudvalget, blev det opgjort, at det beløb i mistet skatteprovenu, der her var tale om, var på 20 mill. kr. i alt, så det er jo ikke af den grund, vi må afvise det.

Jeg forstår godt, at man fra partier, der er tilhængere af fradragssystemet, siger, at nu må det være på tide at rette dette beløb op, for det har jo siden 1960 stået på disse 1.000 kr. Men sagen er jo den, at der er en anden side ved dette fradrag, og derfor vil jeg godt igen stille et spørgsmål til kristeligt folkeparti.

Lad os nu tage et formål, som det er oplagt at kristeligt folkeparti mener det er rimeligt at støtte, nemlig Ydre Mission. Hvis man giver et eller andet beløb til Ydre Mission, så forstår jeg ikke, at den mand, der tjener godt og derfor har nemt ved at få penge til side til at støtte en sådan ideel virksomhed, som Ydre Mission er, skal have godtgjort 70 pct. af sit udlæg, mens den arbejdsmand, der har samme indstilling, men som har meget svært ved at få et beløb til side, kun skal have godtgjort 40 pct. af det, han kan støtte Ydre Mission med. Jeg vil kalde et sådant tilskud for omvendt socialt. Man giver størst tilskud til at støtte et ideelt formål til den, der bedst har råd til at støtte formålet, og mindst til den, der har sværest ved at støtte det ideelle formål.

Jeg vil godt overveje, om vi ikke kunne støtte en sådan privat støtte til mange forskellige ting, men det må forudsætte, hvis man ønsker radikal medvirken, at det bliver socialt rimeligt og ikke omvendt socialt, som dette er. Derfor kan jeg ikke støtte forslaget, sådan som det foreligger fra kristeligt folkepartis side. Det undrer mig, at et parti, der dog ellers i andre forbindelser taler meget om sociale hensyn, ikke kan se, at det er forkert her at give omvendte sociale tilskud til, at folk kan støtte det, de nu engang anser for ideelt og derfor støtteværdigt.

Hjortlund Christensen (DR):

I dag, hvor der tales så meget om en forenkling af skattejungen og selvangivelsen, ville jeg med glæde have set en ophævelse af den oprindelige lovbestemmelse. Selv med de foreninger og institutioner, som efter loven kan modtage disse beløb til velgørenhed og andre formål, synes jeg, det er en skrøbelig tankegang, der ligger til grund for, at man får sine skattemedborgere til at betale cirka halvdelen af sine gaver. Det er i al fald ikke i pagt med min retsmoral. Jeg forstår aldeles ikke, at kristeligt folkeparti ønsker at yde gaver på andres bekostning. Derfor må jeg sige, at retsforbundet ikke kan deltage.

Arne Bjerregaard (KrF):

Lad mig først sige, at kristeligt folkeparti har fremsat dette forslag om ændring af § 8 A, fordi vi har den opfattelse, at mange af de foreninger og institutioner, som falder ind under § 8 A-fradraget, udfylder mangfoldige af de huller, som er i dette samfund, selv om det er et velfungerende samfund. Vi må alle erkende, trods alle røsterne imod, at det er et velfungerende samfund. Men alligevel vil der altid i et samfund, hvor statsmagten tager sig af sociale tilfælde og hele socialektoren, være regelrette linjer, firkanter, om man vil, hvorefter der let vil blive nogle huller imellem disse, fordi samfundet ikke, selv om det er velfungerende, formår at udfylde disse huller, fordi rammerne kan være for stive på visse områder.

Vi mener, at disse institutioner – eller mange af dem, jeg siger ikke, at alle de, der er kommet ind under § 8 A, udfylder nogle huller, men langt de fleste af dem gør det – udfylder de huller, som samfundet efterlader. De stive rammer, som samfundet nu engang må udstikke, kan alle borgere ikke tilpasse sig, der vil være enkelte, der falder igennem, og disse institutioner kommer mange af disse mennesker til hjælp. Visse ting, som man gerne vil bevare i samfundet, men som staten ikke mener at kunne tage stilling til, er der visse af disse institutioner og foreninger, som søger at bevare. Vi mener, at det er væsentligt at have sådanne aktiviteter, som er med til at udfylde de sprækker og huller, som vores samfundslovgivning nu engang altid vil efterlade.

[Arne Bjerregaard]

Derfor er det da beklageligt, at et flertal ikke ønsker at være med til at vedtage en ajourføring af den nuværende sats på 1.000 kr. Nu er det 18 år siden, den er ændret, så de 3.000 kr. ligger jo langt under det, det i grunden skulle reguleres til. Vi har været forsigtige, i det håb at der nu var en mulighed, da venstre var kommet med i regeringen, for, at det kunne gennemføres. Men jeg måtte jo straks notere, at skatteministeren ikke mente, at tiden var inde til disse fradrag. Det mente venstre dog klart og tydeligt i fjor, og det fremgik jo også af hr. Jeppe Kristensens tale, at de før var gået ind for det, og så sent som i 1978 gav venstre klart tilsagn om at ville støtte en forhøjelse til 3.000 kr.

Nok en gang må vi notere, at når der fremsættes forslag, som venstre tidligere har villet støtte, så er de blevet så bundet i denne regering af socialdemokratiet, at de ikke har mulighed for at støtte endda ganske små forbedringer, som de tidligere ville have støttet. Det er beklageligt, at venstre på denne måde er blevet så bastet og bundet, at de må følge socialdemokratiet, for socialdemokratiet gav jo sidste år klart udtryk for, at de ikke vil støtte forslaget. Altså er det ikke det omvendte, der er sket, at socialdemokratiet måtte følge venstre, men derimod at venstre måtte følge socialdemokratiet, og det beklager vi meget i kristeligt folkeparti.

Til dem, som har sagt, at man ikke vil forøge fradragene, for dem skal vi afskaffe, må jeg sige det samme som i fjor, da man også sagde, at de skulle afskaffes, nemlig at vi ikke har fået afskaffet en pind af vores fradrag og får det sandsynligvis ikke foreløbig. Ja men så er vi da nødt til at fremlægge vores forslag i overensstemmelse med den lovgivning, der er i øjeblikket, og ikke en hypotetisk lovgivning. I al fald har det da vist sig, at socialdemokratiet ikke har haft mulighed for at ændre fradragreglerne, og jeg vil da tvivle på, at det i den nuværende situation skulle være muligt at ændre fradragreglerne. Derfor kan jeg ikke forstå, at man harcelerer over, at vi fremsætter forslag om ændring af den nuværende skattelovgivning og ikke en lovgivning, som ligger 10-20-30 år frem i tiden. Man har i al fald snakket om en fradragssanering de sidste 15 år, så vidt jeg husker, og der er altså ikke sket noget endnu.

Med hensyn til hr. Glistrups oratoriske fremførelse heroppefra om indkomstkatten i

almindelighed og dens nederdrægtighed skal jeg kun notere den første sætning, at en nedsættelse af indkomstkatten ligger i dette forslag, og det er da glædeligt. Jeg må altså notere, at hr. Glistrup erkender, at der her ligger en nedsættelse af indkomstkatten. Da det sådan set er fremskridtspartiets væsentligste intention i dette ting at få denne nedsat eller fjernet, så burde man da støtte forslaget i stedet for at ride den samme kæphest, at det kun kan ske ved at forhøje bundfradraget. Man kan jo lige så godt begynde fra den anden ende, når man selv noterer, at det er en nedsættelse af indkomstbeskatningen.

Jeg må altså desværre erkende, at fremskridtspartiet heller ikke ønsker at være med, så kredsen fra sidst er skrumpet ind. Men jeg skal da takke de konservative og CD for velvillig modtagelse af forslaget. At kommunisterne ikke vil være med, er jeg helt klar over, det havde jeg heller ikke forventet, og talen var sådan set heller ikke ny.

Med hensyn til hr. Bernhard Baunsgaards argumentation imod forslaget, ja, så har jeg hørt den 117 gange. Nu er jeg snart træt af at gentage, at dette ikke har noget med sociallovgivning at gøre. Det er ikke noget, folk skal have; det er noget, folk skal betale til noget. Selvfølgelig kan det da være sådan, hvis de to har forskellige indkomster, at hvis de betaler 1.000 kr. hver, så får den ene en skattelettelse på 700 kr. og den anden kun en skattelettelse på 400 kr. Det erkender jeg, men begge to skal jo af med pengene. Efter dette forslag var det da tænkeligt, at den, der fik den største skattelettelse, ville give de fleste penge. Hvis den, der havde den mindste skattelettelse ved at give dette, gav 1.000 kr., og den, der havde den største, ville sige: nå ja, men jeg kan betale noget mere, og så gav 3.000 kr., så var det i al fald den rige, som kom til at betale mest, og sådan er det jo almindeligvis, det foregår. Der er absolut ikke noget socialt i dette for givningen, det er en udgift for begge parter.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det er et statstilskud, der er tale om her, til støtte af et ideelt formål. Man giver 70 pct. til den, der har lettest ved at klare støtten, og 40 pct. til den, der har sværest ved at

[Bernhard Baunsgaard]

klare den, og det anser jeg for at være omvendt socialt.

Må jeg gøre opmærksom på, at bare for nogle få år siden regnede vi med, at fradragene, når vi lagde dem sammen, ville koste ca. 50 pct. af fradragsbeløbene i tabt skatteprovenu. For 1979 har skattedepartementet oplyst, at fradragene i den grad er skubbet opad, at det nu er 58,8 pct., vi skal regne med i tabt skatteprovenu. Hvad vil det nu sige? Ja, det vil sige, at man gennem fradragsordningen skubber skatte trykket nedad. Og det skal være socialt. Det er ikke socialt, og derfor er vi nødt til at gribe ind over for fradragene, og vi må slet ikke forøge dem.

(Kort bemærkning).

Arne Bjerregaard (KrF):

I sit første indlæg omtalte hr. Bernhard Baunsgaard de relativt få millionær kroner, dette forslag kom til at påvirke statskassen med, så det kan jo i det hele taget ikke have så megen indflydelse på skatteprovenuet, at nogen reelt kan mærke det.

Jeg må stadig væk anholde, når hr. Bernhard Baunsgaard siger, at den ene får noget mere end den anden. Der er ingen, der får noget. De ofrer begge to, hvad enten den ene kan trække 40 pct., eller den anden kan trække 70 pct. fra. Alligevel må de begge to af med noget. Det er da klart, at den, der har det største fradrag for støtte til disse foreninger, giver det meste, og derfor vil begge parter komme til at ofre det samme, sagt for anden gang. Jeg forstår stadig væk ikke, at hr. Bernhard Baunsgaard med hensyn til selve fradragene vil fastholde, at der er socialpolitik i dette. Det er der overhovedet ikke.

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Som svar på hr. Glistrups spørgsmål, og forhåbentlig til beroligelse for hr. Arne Bjerregaard, kan jeg sige, at jeg har ingen tanker om at ophæve § 8 A i ligningsloven.

Glistrup (FP):

Så var der yderligere et spørgsmål fra min side, og jeg går ud fra, at ministeren selvfølgelig taler på regeringens vegne, hvor vi altså har fået at vide, at regeringen ingen tanker har om at ophæve § 8 A. Jeg spurgte også om, hvorvidt regeringen så har nogen tanker

om at ændre § 8 A, således at de beløb, der dér er tale om, altså maksimalt 1.000 kr. i øjeblikket, bliver ændret til et fradrag i skatten i stedet for et fradrag i indkomsten.

Kaj Hansen (DKP):

Nu kan det synes lidt uklart, om denne lovbestemmelse kommer til at fortsætte og hvor længe. Derfor er jeg nødt til at stille ministeren to spørgsmål: er Europabevægelsen i Danmark ikke en forening med et ganske bestemt politisk formål? Er Folkebevægelsen mod EF ikke en forening, en bevægelse, med et ganske bestemt politisk formål? Hvis ministeren svarer bekræftende på det, så vil jeg gerne spørge: hvorfor kan den ene forening få og ikke den anden?

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Karlskov Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om skattemæssige afskrivninger [af Bollmann (CD) m. fl.].

(Lovforslag nr. L 92. Fremsat 30/11 78).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Centrum-demokraternes forslag går ud på en forhøjelse af det beløb på 65.000 kr., som afskrivningsloven fastsætter som overgrænse for den anskaffelsessum for personbiler og visse varebiler, hvorpå der kan foretages skattemæssige afskrivninger. Efter det frem-